

Sygn. akt: I C 2084/19 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

24 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	Protokolant sądowy Justyna Fornalik

po rozpoznaniu 24 września 2020 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa Kancelarii (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w O.

przeciwko W. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

16 lipca 2019 r. powódka Kancelaria (...) sp. z o. o. sp. k. z siedzibą w O. złożyła przeciwko W. S. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zapłatę 1473,85 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 282,83 zł od 6 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 1191,02 zł od 27 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty. Ponadto domagała się zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wytoczonego powództwa wskazano, że strony procesu łączyła umowa zlecenia z 26 listopada 2014 r., której przedmiotem była pomoc w uzyskaniu zwrotu nadpłaconego podatku za lata 2009-2012 na terenie Królestwa Niderlandów. Pozwany zobowiązał się zapłacić stronie powodowej tytułem prowizji 30 % odzyskanego podatku powiększone o należny podatek VAT. W. S. nie wywiązał się ze zobowiązań wynikających z przedmiotowej umowy. Po stronie pozwanego powstało zadłużenie w wysokości 1473,85 zł, które pomimo pisemnych wezwań z 21 listopada i 12 grudnia 2018 r. nie zostało uregulowane.

Postanowieniem z 30 sierpnia 2019 r. Sąd Rejonowy Lublin–Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Nysie.

W piśmie z 24 stycznia 2020 r. (k. 23) powódka oświadczyła, że pozwany otrzymał na podstawie decyzji z 30 października 2018 r. zwrot podatku za 2012 rok w kwocie 180 euro, a zgodnie z decyzją z 16 listopada 2018 r. zwrot podatku za 2011 rok w kwocie 758 euro.

W odpowiedzi na pozew z 24 lutego 2020 r. (k. 31-34) pozwany W. S. wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc przy tym zarzut przedawnienia roszczenia, niedotrzymania przez powódkę warunków umowy zlecenia z 26 listopada 2014 r., a także stosowania niedozwolonych klauzul. W uzasadnieniu zajętego stanowiska w sprawie pozwany potwierdził, iż strony procesu łączyła przedmiotowa umowa, niemniej jednak zarzucił Kancelarii

(...) sp. z o. o. sp. k. z siedzibą w O. nienależyte jej wykonanie, zwłaszcza brak udzielenia informacji o przypuszczalnej kwocie zwrotu z tytułu podatku podatku. Nadto wskazał, iż postanowienia umowne co do kary umownej czy wyłączenia lub ograniczenia odpowiedzialności zleceniobiorcy za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania stanowią przykład niedozwolonych klauzul. Poza tym W. S. oświadczył, że nie dostarczył powódce wymaganych dokumentów potrzebnych do realizacji przedmiotowej umowy, co winno skutkować odstąpieniem od umowy. Zwrócił także uwagę, iż wystawione przez Kancelarię (...) sp. z o. o. sp.k. z siedzibą w O. faktury proforma nie są dokumentami księgowymi, stanowiącymi podstawę rozliczenia między stronami umowy zlecenia z 26 listopada 2014 r. Dodatkowo zdaniem W. S. powódka nie posiada umocowania do prowadzenia sprawy odnośnie zwrotu nadpłaconego podatku na terenie Holandii.

Na rozprawie 24 września 2020 r. (k. 52) pozwany podtrzymał zajęte uprzednio stanowisko w sprawie oświadczając przy tym, że nie otrzymał zwrotu z podatku za lata 2011 i 2012, uiszczzonego na terenie Holandii.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. S. (zleceniodawca) zawarł 26 listopada 2014 r. w T. (Holandia) z Kancelarią (...) sp. z o. o. sp. k. z siedzibą w O. (zleceniobiorca) umowę zlecenia, której przedmiotem było udzielenie pomocy w skompletowaniu dokumentów do złożenia korekty rozliczenia podatkowego za lata 2009-2012. Na mocy tejże umowy powódka zobowiązała się do skompletowania dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia korekty zwrotu z podatku dostarczonych przez pozwanego, złożenia wniosku o zwrot nadpłaty podatku związanej z korektą zeznania wraz z niezbędną dokumentacją do właściwego urzędu skarbowego w Holandii – B. oraz utworzenia rachunku technicznego do obsługi wypłat z B.. Natomiast W. S. zobligował się m.in. do dostarczenia wszystkich wymaganych przez B. dokumentów. Strony przedmiotowej umowy ustaliły wysokość prowizji dla Kancelarii (...) sp. z o. o. sp. k. z siedzibą w O. na poziomie 30 % + VAT, liczonej od kwoty wynikającej z decyzji wydanej przez B.. Ponadto uzgodniły także, iż środki pieniężne z B. zostaną przekazane na konto zleceniobiorcy, a następnie po ich pomniejszeniu o wysokość należnej prowizji będą przelane na rachunek bankowy zleceniodawcy. Natomiast gdyby środki pieniężne przekazano na rachunek bankowy W. S. to pozwany zobligowany został do wypłacenia powódce należnej prowizji w terminie 14 dni.

Dowody: umowa zlecenia z 26 listopada 2014 r. k. 13, przesłuchanie pozwanego W. S. k. 52 i 55.

Kancelaria (...) sp. z o. o. sp.k. z siedzibą w O. w związku ze złożeniem ponownego rozliczenia w B. zwracała się do pozwanego o dostarczenie kopii dokumentu tożsamości (dowód osobisty, paszport), zaświadczenia od pracodawcy o przepracowanych okresach za lata 2010-2012 bądź druku E-301, a nadto oświadczenia z kraju zamieszkania o uzyskanych dochodach za lata 2010-2012. Wskazano przy tym, że niedostarczenie tych dokumentów będzie wiązało się z utratą prawa do extra zwrotu. W. S. nie dostarczył powódce żądanych dokumentów.

Dowody: pisma powódki k. 41-42, przesłuchanie pozwanego W. S. k. 52 i 55.

21 listopada 2018 r. Kancelaria (...) sp. z o. o. sp. k. z siedzibą w O. wystawiła fakturę proforma nr (...), zgodnie z którą W. S. został zobowiązany do uiszczenia z tytułu przygotowania dokumentów – korekta podatku z Holandii za rok 2012 kwoty 66,42 euro brutto w terminie do 5 grudnia 2018 r. Natomiast na podstawie faktury proforma nr (...) z 12 grudnia 2018 r. pozwany zobligowany został zapłacić powódce w terminie do 26 grudnia 2018 r. kwotę 279,70 euro brutto z tytułu przygotowania dokumentów – korekta podatku z Holandii za rok 2011.

Dowody: faktura proforma nr (...) z 21 listopada 2018 r. k. 17, faktura proforma nr 8/12/2018 z 12 grudnia 2018 r. k. 15.

Na rachunku bankowym nr NL20 RABO (...) w R., którego posiadaczem jest W. S. nie odnotowano w okresie od sierpnia 2018 r. do sierpnia 2019 r. żadnych wpłat od powódki czy z B..

Pozwany nie otrzymał od B. zwrotu z podatku za lata 2011-2012, nie podawał także temu urzędowi holenderskiemu żadnego innego numeru rachunku bankowego.

Dowody: wyciąg z rachunku bankowego pozwanego k. 35-39, przesłuchanie pozwanego – W. S. k. 52 i 55.

Sąd zważył, co następuje:

Sprawa została rozpoznana w postępowaniu uproszczonym.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie i w całości należało oddalić.

Na podstawie art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie.

Zgodnie z art. 744 k.c. w razie odpłatnego zlecenia wynagrodzenie należy się przyjmującemu dopiero po wykonaniu zlecenia, chyba że co innego wynika z umowy lub z przepisów szczególnych.

Ponadto w świetle art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony procesu. Dodatkowo przesłuchano W. S.. Zgromadzone w toku postępowania dowody dokumentarne oraz przeprowadzony dowód osobowy Sąd uznał za wiarygodne i uwzględnił, dokonując rekonstrukcji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy faktów. Innych wniosków dowodowych strony procesu nie składały.

Bezspornym jest, że strony procesu łączyła umowa zlecenia z 26 listopada 2014 r., której przedmiotem było udzielenie pomocy pozwanemu w skompletowaniu dokumentów do złożenia korekty rozliczenia podatkowego za lata 2009-2012 na terenie Holandii. Nie stanowiło także osi sporu, iż ustalono przysługujące Kancelarii (...) sp. z o. o. sp. k. z siedzibą w O. wynagrodzenie na poziomie 30 % + VAT, liczone od kwoty wynikającej z decyzji wydanej przez B.. Przy tym zauważyć należy, że strony procesu uzgodniły, iż rzeczony wynagrodzenie będzie płatne w momencie przelania przez holenderski urząd skarbowy środków pieniężnych na rachunek bankowy powódki lub W. S., co jak wykazało niniejsze postępowanie dowodowe nie miało miejsca. Wobec powyższego, skoro roszczenie z tytułu wynagrodzenia za udzielenie pomocy w skompletowaniu dokumentów do złożenia korekty rozliczenia podatkowego za lata 2011 i 2012 na terenie Holandii nie jest wymagalne to tym samym powództwo należało oddalić. W. S. oświadczył, iż nie otrzymał od B. zwrotu z podatku za lata 2011-2012, a powódka nie udowodniła jakoby holenderski urząd skarbowy przelewał rzeczony środki pieniężne pozwanemu. Dodatkowo podnieść trzeba, że trafnie wskazał W. S., iż wystawione przez Kancelarię (...) sp. z o. o. sp.k. z siedzibą w O. faktury proforma nie są dokumentami księgowymi i nie rodzą same w sobie zobowiązania do zapłaty. Poza tym skoro roszczenie dochodzone niniejszym pozwem nie jest wymagalne to tym samym podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia jest chybiony. Dodatkowo należy zauważyć, że postępowanie dowodowe wykazało, iż powódka dążyła do realizacji przedmiotowej umowy zlecenia, niemniej jednak W. S. nie dostarczył żądanych dokumentów w postaci kopii dokumentu tożsamości (dowód osobisty, paszport), zaświadczenia od pracodawcy o przepracowanych okresach za lata 2010-2012 bądź druku E-301, a nadto oświadczenia z kraju zamieszkania o uzyskanych dochodach za lata 2010-2012. Dodatkowo Sąd chciałby zauważyć, że przedmiotem sporu między stronami procesu było wynagrodzenie z tytułu umowy zlecenia z 26 listopada 2014 r., a tym samym sformułowane zarzuty co do kary umownej czy wyłączenia lub ograniczenia odpowiedzialności zleceniobiorcy za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, nie miały de facto jakiegokolwiek znaczenia dla wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Reasumując, powództwo należało oddalić w całości, albowiem w świetle postanowień umowy zlecenia z 26 listopada 2014 r. wynagrodzenie za złożenie korekty rozliczenia podatkowego za lata 2011 i 2012 na terenie Holandii nie jest wymagalne.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.